

Met Wim Visser raak je niet uitgepraat

Voorzitter en medeoprichter van de Stichting WGNL is Wim Visser. Ben je met hem in gesprek, dan merk je al snel dat hij nooit verlegen zit om woorden en bijzondere verhalen. Op elke vraag volgen nieuwe anekdotes en Wim heeft een ijzersterk geheugen voor namen en gebeurtenissen. In de rubriek 'WGNL vrijwilliger in beeld' maken we kennis met een man die nog ruim voordat de WGNL een stichting werd, betrokken was bij de Werkgroep Groenbeheer Nootdorp-Leidschendam.

Het is dit jaar precies 40 jaar geleden dat Wim een oproep leest in het plaatselijke krantje 'Leidschendammer' (redactie: de overgang van de Leidschendammer / Voorburgse Courant

naar Het Krantje vond plaats in 2007): een natuurwerkgroep is op zoek naar mensen die het leuk vinden om weidevogels te beschermen en dus weidewachter willen worden. Omdat Wim en zijn vrouw Anneke graag vogels keken, reageerde Wim op deze oproep. "Ik ben toen een jaar of twee het veld in gegaan op de percelen van de boerderij van Sjaak van der Krogt aan de Stompwijkseweg (redactie: boerderij heet nu Buitenplaats Molenwei). Eigenlijk sprak het weidevogelbeheer mij niet zo aan. Het was vaak koud en je liep maar alleen of met z'n tweeën over die akkers. Ik ontdekte dat de werkgroep in de wintermaanden ook aan het knotten was op verschillende plaatsen in Nootdorp en dat leek mij wel leuk. Wel net zo koud maar veel gezelliger en je had ook nog wat beweging. Na die twee jaar ben ik gestopt

met de weidevogels; met de knotters werk je met een grotere groep mensen en er is er veel gezelligheid, vooral met de koffie en lunch". Tijdens ons gesprek komt Wim verschillende keren terug op de gezelligheid van de knotploeg en hoe hij daar van geniet.

Samen met Paul Joormann (redactie: onze penningmeester) zag Wim al snel het grote belang in van het formaliseren van de werkgroep tot een rechtspersoon. Op deze manier kon de werkgroep subsidie aanvragen voor natuurprojecten, maar ook protest aantekenen tegen bepaalde plannen van de gemeente. Toch duurde het nog tot 1999 voordat de Stichting daadwerkelijk werd opgericht. "We hadden ons gemeld bij notaris Zwart in Leidschendam met onze plannen, Paul, Hans Rensen en ik. En weet je wat nou zo leuk was? Toen we de oprichtingsakte kregen zei de notaris tegen ons dat we niets hoefden te betalen omdat hij het zo'n leuk idee vond. Als ik eraan terugdenk, zou dat wel eens mijn allermooiste herinnering kunnen zijn bij de WGNL", verzucht Wim.

Eén van de eerste projecten die de kersverse stichting in uitvoering kreeg was de aanleg van natuurvriendelijke oevers in 't Lien in opdracht van de Gemeente Leidschendam. De stichting kreeg hiervoor duizend gulden betaald. Wim zijn ogen beginnen te glimmen, wanneer hij dit vertelt. "We hebben het bedrag uit de handen gekregen van de burgermeester zelf. Met waadbroeken aan en hulp van de mensen van Groenbeheer van de gemeente hebben we de oevers aangelegd. Dat is al weer ruim 25 jaar geleden".

Een tweede project was de aanleg van een natuurbelevingseiland in de Dobbepas in Nootdorp. Erik Korstlandt, een WGNL-er van het eerste uur, had een idee voor een dergelijk eiland in de Dobbepas en vroeg voor dit idee subsidie aan bij het VSB-fonds. De subsidie werd toegekend,

waarna het ontwerp van Erik met vereende krachten van onze vrijwilligers is gerealiseerd. Een vogelkijkhut die ook bij het ontwerp hoorde, werd door een lokale aannemer gebouwd en geplaatst. “We hebben de oevers van dat eiland jarenlang verzorgd en bijgehouden met onze vrijwilligers”, zegt Wim. “Inmiddels is het eiland een schiereiland geworden, is de vogelkijkhut weggehaald nadat de lokale jeugd het gebruikte als schiettent, waardoor de wanden volzaten met kogelgaten en wordt het gebied bijgehouden door vrijwilligers van Staatsbosbeheer”.

Wim vervolgt: “Terwijl de WGNL activiteiten eigenlijk begonnen zijn in en rond Nootdorp hebben we daar nog maar één knotadres over bij de familie Olsthoorn. We waren daar al drie jaar niet geweest, maar dit jaar hebben we op twee verschillende zaterdagen zo’n 40 wilgen geknot (redactie: zie ook het knotverslag van 29 november 2025 en 7 februari 2026). Alle knotten zijn meer dan 2 meter hoog, dus waren de knotladders, maar ook de lange ladders nodig. Oscar had nog twee knotladdertjes mee gebracht en ik had ook nog een telescoop laddertje (ook 8 treden) mee gebracht. We hebben ze allemaal kunnen gebruiken”.

Wim wijst achter zich naar het schilderij boven de bank: “Dit is geschilderd door een goede vriendin van mij naar aanleiding van een foto. Die heb ik gemaakt bij de eerste klant van de WGNL waar Natuur- en vogelwacht Rotta een steenuilenkast heeft geplaatst. Dat was in Berkel. Helaas zitten daar geen steenuilen meer; waarschijnlijk door de aanleg van een fietspad met verlichting vlakbij. Gelukkig hebben in ons werkgebied nog wel steenuilen in de buurt van Stompwijk”.

Als ik Wim vraag of hij behalve de WGNL nog meer hobby's heeft, kijkt hij mij verbaasd aan. “Natuurlijk, de WGNL heb ik er altijd bij gedaan!! Ik heb veel gesport, zoals wielrennen en badminton en sinds mijn 26ste tennis ik. Met wielrennen en badminton ben ik gestopt sinds corona, maar tennissen doe ik nog steeds graag. Ook heb ik heel lang motor gereden. Dan gingen we met een groepje van de tennisclub een weekendje weg. Altijd veel plezier gehad. Maar dat is nu voorbij. De motor heb ik nog wel, maar ik rijd er nooit meer op”.

Wim vervolgt: “Ook ben ik al meer dan twintig jaar betrokken bij het Shantykoor “Midscheeps”. Ik ben daar algemeen bestuurslid en al jaren betrokken bij de organisatie van het festival. Met het koor repeteren wij elke maandagavond. Met 40 leden zingen we Shantylieederen onder de bezielende leiding van een conservatorium geschoolde dirigent en muzikale begeleiding van zeer ervaren accordeonisten, een banjoïst en een drummer. Onze mensen komen vanaf Leiden, langs het Rijn-Schiekanaal, de sluis bij Leidschendam en de Vliet tot aan Delft en we treden veel op in de verzorgingshuizen. Zelfs in de corona tijd zijn we blijven optreden”.

Wim vertelt me dat hij een uitgesproken avondmens is: “’s ochtends maak ik liever geen afspraken” en dat hij het strand en de polders heerlijk vindt. “Met de hond op het strand lopen; daar geniet ik van”. Als hij een boek of film zou moeten aanraden, noemt Wim het programma Vroege vogels. “Zowel het programma op de tv als op de radio, volg ik graag. Dat geldt trouwens

voor alle natuurdocumentaires. Vooral de EO zendt fantastische natuurfilms uit. Ik ben trouwens graag ook zelf in de natuur. Ik ga regelmatig op de fiets met de verrekijker naar de Nieuwe Driemanspolder met een aantal dames uit Leidschendam en Zoetermeer. Vorig jaar mei zagen we daar nog drie flamingo's.

Voor Wim is de WGNL een manier om bezig te zijn in de natuur: "daar kan geen sportschool tegen op!!".